

Itt a kénködből feltáruló bejáratnál
Lefelé ható lidérc erők hullámszó összessége
Rántsanak magukkal a mélységen túlra
Utazz hozzám az belső föld magzati folyóin
Az alagút végén összetekeredve várlak
Ahogy átszállsz a feneketlen téren
Felfedezed a ki nem mondott titkokat
Az árnyak birodalma homorú labirintus
Az alaktalan folyamok mentén
A szűkülő végtelen falak között
Lángoló földalatti világok kapui
Megnyílnak a szétáradó folyosókba
A morajlásból felkavaró emlékdallamok
Belülről tépik át az ősi ráismerést
Az életerőt elszívó árnyak itt léteznek
Meghasadt gondolatok a tanult útvesztőkben
Harcba szállnak a távtudati erőkkel
Asszimmetrikus rezonanciákon
Átszakadt éteri csatornákon
Szellem és lélek most végleg széthasad
Szilánkokra törik a tükör tudat
Túlvilági és evilági erők a sarkoknál
Egybekelnek
A folyó már nem asztrális tájat szel ketté
A test minőséget váltott, a fénye megtisztult
Orákulum